

"Idila"

Mirimirela

În ceața care tremură pe lac,
În frunza ce foșnește-n crâng
Și-n umbrele-nserării, în amurg
Tot freamătă un pitpalac

Mai dolofan, cu ochii ageri, brun
Ce țipă de răsună codru'
La sărbătoarea de Sânpetru :
"Nu mă-pușcați ! Zbor în surghiun.

De nu mă dați după Marița,
Oricum nimic nu are rost.
Și voi intra de joi în post
Să-mi scriu pe portativ petiția

Către un cuc și un mierloi bătrân
Ce-și plâng și ei doruri pe ram
Și care povestesc : oh, în ajun
Speriate de un chiot de bătlan

Din cuibul nostru au zburat, pe rând
Cucița, mierla gureșă...
Ce greu mi-e singur !-zice cucu-n gând.
Pustietatea mă apasă...

Fluieră în si bemol, mierloiul.
Și mă vor înțelege, știu precis !
Altfel îmi voi porni războiul
Și îl voi câștiga. Am zis !"

Așa se frământa un pitpalac
Păreri de rău prinzând să-l roadă,
Fiindcă Marița, să-ți spun franc
Era...o mătură cu coadă.